

**Ο Ελευθέριος Βενιζέλος
στη Βουλή των Ελλήνων την άνοιξη του 1932**

*Οι υπαίτιοι των σημερινών οικονομικών μας δυσχερειών, οι υπαίτιοι της Μικρασιατικής καταστροφής,
ο εθνικός διχασμός*

Η

Επειδή η ιστορία θα έπρεπε να διδάσκει...

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Η Εταιρεία Θεάτρου ΜΝΗΜΗ και το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών και Μελετών «Ελευθέριος Κ. Βενιζέλος», με αφορμή τη συμπλήρωση των 150 χρόνων από τη γέννηση του μεγάλου πολιτικού, παρουσιάζουν ήδη από τις 27 Μαρτίου, θεατρική παράσταση-ντοκουμέντο με τίτλο: «Ο Ελευθέριος Βενιζέλος στη Βουλή των Ελλήνων την άνοιξη του 1932» και υπότιτλο «Οι υπαίτιοι των σημερινών οικονομικών μας δυσχερειών, οι υπαίτιοι της Μικρασιατικής καταστροφής, ο εθνικός διχασμός ή επειδή η ιστορία θα έπρεπε να διδάσκει...». Τη σκηνοθεσία της παράστασης, την προσαρμογή των κειμένων και την ερμηνεία του ρόλου του Ελευθέριου Βενιζέλου έχει αναλάβει ο Μιχάλης Βιοβιδάκης. Βοηθός σκηνοθέτη Ρίτα Μαρτσάκη και Αιμίλιος Καλογερός, βίντεο παράστασης Σταύρος Ψυλλάκης, σκηνικά και κοστούμια Ξανθής Κόντου, συνθέσεις ήχων Δημήτρης Ιατρόπουλος, φωτισμοί Μαρία Μπαλαντίνου και Γιώργος Πέντες.

ΕΠΟΜΕΝΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ:

Παρασκευή 17 Απριλίου, ώρα έναρξης 9.30 μμ.

Σάββατο 18 Απριλίου, ώρα έναρξης 9.30 μμ.

Κυριακή 19 Απριλίου, (απογευματινή) ώρα έναρξης 8.00 μμ.

Η θεατρική παράσταση πραγματοποιείται στο πλαίσιο του έργου «Ελευθέριος Βενιζέλος: Βιοματικές δράσεις στην εκπαίδευση και στον πολιτισμό» με φορέα υλοποίησης το Εθνικό Ίδρυμα «Ελευθέριος Κ. Βενιζέλος» και εντάσσεται στο πρόγραμμα εκδηλώσεων και δράσεων του Ιδρύματος για τη συμπλήρωση των 150 χρόνων από τη γέννηση του μεγάλου πολιτικού, οι οποίες ξεκίνησαν το 2014.

Η παράσταση, που έκανε πρεμιέρα την Παρασκευή 27 Μαρτίου 2015 στο **Θέατρο Κυδωνία** (Υψηλάντων 12, Χανιά), απευθύνεται

τόσο στο ευρύ θεατρόφιλο κοινό όσο και σε μαθητές Λυκείων (μετά από συνεννόηση των σχολείων με το Ίδρυμα Βενιζέλου). Μάλιστα τα πρώτα 10 Λύκεια που θα δηλώσουν ενδιαφέρον θα μπορούν να παρακολουθήσουν την παράσταση δωρεάν.

Η παράσταση θα παίζεται μέχρι και την Κυριακή 31 Μαΐου κάθε Παρασκευή και Σάββατο στις 9.30 μμ και τις Κυριακές απογευματινή στις 8.00 μμ. Γενική είσοδος 12 ευρώ.

Το ιστορικό πλαίσιο της παράστασης.

Το κείμενο που ακολουθεί βασίζεται στον πρόλογο του Βύρωνα Θεοδωρόπουλου από το βιβλίο του *Ελευθέριος Βενιζέλος, τρεις αγορεύσεις*, εκδ. Ευρασία, Αθήνα 2000.

Η σκηνή είναι στη Βουλή των Ελλήνων. Άνοιξη του 1932. Ο τόπος βρίσκεται σε δύσκολη οικονομική κατάσταση. Από το 1929 η μεγάλη κρίση στις Ηνωμένες Πολιτείες έχει αρχίσει να κλονίζει το παγκόσμιο οικονομικό σύστημα. Η κρίση εξαπλώνεται. Περνάει στην Ευρώπη. Το φθινόπωρο του 1931 η αγγλική λίρα εγκαταλείπει τη χρυσή βάση. Για μια χώρα σαν την Ελλάδα που, ύστερα από μια δεκαετία πολέμων, έχει ακόμη καυτά τα προβλήματα της προσφυγιάς, η κατάσταση γίνεται ασφυκτική. Και η οικονομική κρίση έρχεται προς συζήτηση στη Βουλή σε επίπεδο αρχηγών. Εκεί ο Πρωθυπουργός Ελευθέριος Βενιζέλος παίρνει το λόγο. Σε τρεις αλληπάλληλες συνεδριάσεις, 30, 31 Μαρτίου και 1 Απριλίου 1932.

Οι τρεις αυτές αγορεύσεις παρουσιάζουν, εκεί που δεν το περιμένει κανείς, μια ανασκόπηση, ένα πανόραμα της ελληνικής πολιτικής στα κρίσιμα και επώδυνα χρόνια του Διχασμού και της Μικρασιατικής καταστροφής. Είναι σαν να βλέπεις μια φωτογραφία της στιγμής, ένα ενσταντανέ της εποχής εκείνης με το Βενιζέλο στο βήμα, τον αρχηγό του Λαϊκού Κόμματος Παναγή Τσαλδάρη στη θέση της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Και η συζήτηση φαίνεται να εστιάζεται αρχικά στην ανάγκη να ληφθούν έκτακτα οικονομικά μέτρα για να αποφευχθεί η χρεοκοπία και στην πρόταση του Βενιζέλου για σχηματισμό οικουμενικής κυβέρνησης. Πρόταση που έχει απορριφεί η αντιπολίτευση. Να όμως που όσο προχωρεί η αγόρευση του Βενιζέλου, αυτή η φωτογραφία της στιγμής ζωντανεύει και ξετυλίγεται σαν μια κινηματογραφική ταινία, παίρνει ένα βάθος χρόνου για να πάει πίσω στη Δίκη των Εξ, πιο πίσω στη Μικρασιατική εισστρατεία

και πιο πίσω στη μεταπολίτευση του '20, τις διαπραγματεύσεις της ειρήνης στο Παρίσι το 1919, για να καταλήξει είκοσι σχεδόν χρόνια νωρίτερα, τότε που άρχισε η σύγκρουση του Βενιζέλου με το Βασιλιά...

Ο Νίτσε στο κείμενό του *Η χρησιμότητα της Ιστορίας για τη Ζωή* παρατηρεί πως ο στόχος της ιστοριογραφίας πρέπει να είναι να διδάσκει για τη ζωή, για τη σύγχρονη και τη μελλοντική πραγματικότητα. Όπως έλεγε και ο Σενέκας *vitae discimus*, μαθαίνουμε για τη ζωή. Το θέμα είναι βέβαια, πως παρατηρώντας κανείς τις απίστευτες ομοιότητες και αναλογίες της σημερινής οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα με την εποχή του Βενιζέλου, διερωτάται μέσα του, αν πράγματι οι ρήσεις του Νίτσε και του Σενέκα έχουν καθολική ισχύ ή μήπως είναι θλιβερό προνόμιο του Έλληνα να μην διδάσκεται ποτέ από τα λάθη του...

Με εκφραστικό εργαλείο τον ίδιο το λόγο του Ελευθέριου Βενιζέλου αλλά και το φωτογραφικό και κινηματογραφικό υλικό που μας παραχώρησε το Ίδρυμα Βενιζέλου στα Χανιά, η **παράσταση-ντοκουμέντο** της Εταιρείας Θεάτρου ΜΝΗΜΗ επιχειρεί την αναψηλάφηση των γεγονότων εκείνης της εποχής, αφήνοντας τον θεατή να βγάλει τα δικά του συμπεράσματα.

Θέατρο Κυδωνία